Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
C serija

C/2024/1810

2024 2 29

Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/33 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyto pranešimo apie vyno sektoriaus produkto specifikacijos standartinio pakeitimo patvirtinimą paskelbimas

(C/2024/1810)

Šis pranešimas skelbiamas pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/33 ([1]) 17 straipsnio 5 dalį.

PRANEŠIMAS APIE STANDARTINIO PAKEITIMO PATVIRTINIMĄ

„Grignan-les-Adhémar“

PDO-FR-A0929-AM03

Pranešimo data: 2023 12 7

PATVIRTINTO PAKEITIMO APRAŠYMAS IR PAGRINDIMAS

1. Geografinė vietovė ir arčiausiai esanti vietovė

Nuoroda „Grignan-Lès-Adhémar“ žymimo produkto specifikacijos I skyrius papildomas nuoroda į 2023 m. sausio 1 d. Oficialųjį geografinių kodų registrą, nekeičiant IV dalies „Vietovės ir teritorijos, kuriose atliekami įvairūs veiksmai“, 1 dalies „Geografinė vietovė“ ir 3 dalies „Arčiausiai esanti vietovė“.

Šiuo redakcinio pobūdžio pakeitimu geografinė vietovė nusakoma remiantis 2023 m. galiojusia INSEE tvarkomo Oficialiojo geografinių kodų registro versija ir taip teisiškai užtikrinamos nustatytos geografinės vietovės ribos.

Šia nuoroda papildoma bendrojo dokumento dalis „Geografinė vietovė“ ir dalis „Papildomos sąlygos. Arčiausiai esanti vietovė“.

2. Nustatytas sklypų plotas

Nuoroda „Grignan-Lès-Adhémar“ žymimo produkto specifikacijos I skyrius papildomas nekeičiant IV dalies „Vietovės ir teritorijos, kuriose atliekami įvairūs veiksmai“ ir 2 dalies „Nustatytas sklypų plotas“ – ištaisoma data, kurią kompetentinga valdžios institucija patvirtino nustatytų geografinės gamybos vietovės sklypų plotą. Sklypų nustatymas reiškia geografinėje gamybos vietovėje esančių sklypų, kuriuose gali būti gaminamas šia saugomos kilmės vietos nuoroda žymimas produktas, parinkimą. Geografinė vietovė nekeičiama.

Šis pakeitimas nedaro poveikio bendrajam dokumentui.

3. Pereinamojo laikotarpio priemonės

Specifikacijos I skyriaus XI dalis „Pereinamojo laikotarpio priemonės“ papildoma pereinamojo laikotarpio priemone. Šios po sklypų nustatymo peržiūros nustatytos priemonės tikslas – sudaryti sąlygas, kad veiklos vykdytojai, kurių sklypai, įrengti iki peržiūros datos ir neįtraukti į nustatytų nuorodos sklypų plotą, galėtų naudotis teise į nuorodą (ne ilgiau kaip) iki 2053 m. imtinai, jei jie laikosi kitų specifikacijos nuostatų.

Šis pakeitimas nedaro poveikio bendrajam dokumentui.

4. Kontrolės įstaigos duomenys

Iš dalies keičiama specifikacijos III skyriaus II dalis „Kontrolės įstaigos duomenys“: nurodoma, kad specifikacijos laikymosi kontrolė vykdoma prižiūrint INAO pagal patvirtintą kontrolės planą.

Šis patikslinimas nedaro poveikio bendrajam dokumentui.

([1]) OL L 9, 2019 1 11, p. 2.

BENDRASIS DOKUMENTAS

1. **Pavadinimas (-ai)**

„Grignan-les-Adhémar“

2. **Geografinės nuorodos tipas**

SKVN – saugoma kilmės vietos nuoroda

3. **Vynuogių produktų kategorijos**

1. Vynas

4. **Vyno (-ų) aprašymas**

1. Analitinių savybių aprašymas

GLAUSTAS APRAŠYMAS

Kilmės vietos nuoroda „Grignan-les-Adhémar“ žymimi vynai yra raudonieji, rožiniai arba baltieji neputojantys vynai. Raudonųjų vynų mažiausia natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais yra 12 %, o baltųjų ir rožinių vynų – 11,5 %.

Po fermentavimo proceso vynų fermentuojamų cukrų (gliukozės ir fruktozės) kiekis turi būti ne didesnis kaip:

— baltųjų ir rožinių vynų: 4 g/l;

— raudonųjų vynų, kurių natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais ne didesnė kaip 14 %: 3 g/l

— raudonųjų vynų, kurių natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais didesnė kaip 14 %: 4 g/l;

Išpilstymo etapu lakusis rūgštingumas neviršija:

— 18,37 mekv/l raudonuosiuose vynuose; – 14,28 mekv/l baltuosiuose ir rožiniuose vynuose.

— Išpilstymo etapu raudonųjų vynų:

visų polifenolių rodiklis (OT 280 nm) yra ne mažesnis kaip 40;

bendras spalvos sodrumas (OT 420 nm + OT 520 nm + OT 620 nm) yra didesnis kaip 5;

obuolių rūgšties kiekis yra ne didesnis kaip 0,4 g/l.

Po sodrinimo vynų visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 13 %.

Kiti analitiniai rodikliai atitinka ES teisės aktuose nustatytas vertes.

Bendrosios analitinės savybės	
Didžiausia visuminė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausia faktinė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausias bendrasis rūgštingumas	
Didžiausias lakusis rūgštingumas (miliekvivalentais viename litre)	
Didžiausias bendras sieros dioksido kiekis (miligramais viename litre)	

2. Juslinių savybių aprašymas

GLAUSTAS APRAŠYMAS

Visų šių vynų juslinės savybės sieja juos su gausia Ronos slėnio vynų grupe, nes dirvožemis ir jame auginamos vynuogių veislės yra panašūs.

Tačiau raudonieji vynai yra saviti, visų pirma dėl to, kad jiems gaminti naudojamos „Grenache N“ veislės vynuogės. Augdamos ties riba, kur dar gali sunokti, jos suteikia vynams subtilumo, vaisinio elegantiškumo ir švelnumo. Mišinį papildo „Syrah N“ vynuogių veislė, užtikrinanti taninų struktūrą, intensyvią spalvą ir subtilius augalų ir gėlių aromatus. Šiuos raudonuosius vynus galima gerti jaunus; taip pat juos galima ilgai laikyti – tokią savybę lemia didelė pietiniuose Ronos slėnio vynuogynuose auginamos „Syrah N“ veislės vynuogių, naudojamų šia saugomos kilmės vietos nuoroda žymimiems vynams gaminti, dalis.

Rožiniai vynai, pagaminti spaudžiant vynuoges arba labai trumpai maceruojant misą, būna vaisiški ir elegantiški, nuo blyškiai rausvos iki šviesiai raudonos spalvos. Šie gaivaus ir švelnaus skonio vynai pasižymi vyraujančiais raudonų vaisių ir uogų aromatais.

Baltieji vynai gaminami iš pietinių vynuogių veislių, pvz., „Bourboulenc B“, „Grenache B“, „Clairette B“, ir labiau šiaurinių veislių, pvz., „Marsanne B“, „Roussanne B“ arba „Viognier B“, mišinio. Kadangi veislių spektras platus, jas galima įvairiai tarpusavyje derinti ir iš jų vynuogių pagaminti sausus baltuosius vynus, pasižyminčius kompleksiniais aromatais (gėlių, vaisių, mineralų ir kt.) ir rūgštumu, kurį visuomet atsveria švelnus skonis.

Bendrosios analitinės savybės	
Didžiausia visuminė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausia faktinė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausias bendrasis rūgštingumas	
Didžiausias lakusis rūgštingumas (miliekvivalentais viename litre)	
Didžiausias bendras sieros dioksido kiekis (miligramais viename litre)	

5. **Vyno gamybos metodai**

5.1. *Specifiniai vynininkystės metodai*

1) Auginimo praktika

Vynuogyno tankumas

— Mažiausias vynuogyno tankumas – 4 000 vynmedžių sodinių viename hektare. Atstumas tarp vynmedžių eilių negali būti didesnis kaip 2,50 m.

Atstumas tarp vienos eilės vynmedžių sodinių negali būti mažesnis nei 1 m ir didesnis nei 1,50 m.

Genėjimo taisyklės

Bendrosios nuostatos

— Vynmedžiai genimi trumpai (taurės arba Ruaja kordono metodu), ant sodinio paliekant ne daugiau kaip 12 pumpurų.

— Ruaja kordono formavimo laikotarpiu, kuris trunka ne ilgiau kaip dvejus metus, leidžiama genėti Gijo metodu.

— Nuo 2022 m. rugpjūčio 1 d. apsodintuose sklypuose kordono aukštis neturi viršyti 70 cm.

Ypatingosios nuostatos

— „Viognier B“ ir „Syrah N“ veislės vynmedžiai gali būti genimi ir vienpečio Gijo kordono forma, ant ilgosios šakos paliekant ne daugiau kaip 10 pumpurų. Taip pat paliekama viena atauga su ne daugiau kaip 2 pumpurais.

Šakų rišimo taisyklės

„Marsanne B“, „Marselan N“, „Roussanne B“, „Syrah N“ ir „Viognier B“ veislių vynmedžių šakas būtina pririšti su bent viena apatine (atramine) viela ir viena viršutine (keliamąja) viela.

Vynuogyną leidžiama laistyti.

2) Specifinis vynininkystės metodas

— Gaminant raudonuosius vynus leidžiama taikyti sodrinimo pašalinant vandenį metodus, jei koncentracija neviršija 10 %.

— Gamindami rožinius vynus, vyndariai gali naudoti medžio anglis atskirai arba mišiniuose. Jų leidžiama įmaišyti tik į spaudžiant vynuoges gautą misą ir tik tokiu santykiu, kad jis neviršytų 20 proc. vyno, kurį vyndariai pagamino iš atitinkamo derliaus.

Vynai turi būti gaminami laikantis ne tik pirmiau nurodytų nuostatų, bet ir visoje Sąjungoje taikytinų bei Prancūzijos kaimo ir jūrų žuvininkystės kodekse nustatytų vynininkystės praktikos reikalavimų.

5.2. *Didžiausias gamybos kiekis*

58 hektolitrai iš hektaro.

6. **Nustatyta geografinė vietovė**

Vynuogių derlius imamas, vyndaryste užsiimama ir vynai gaminami šiose 2023 m. Oficialiajame geografinių kodų registre apibrėžtose Dromo departamento komunose:

Allan, La Baume-de-Transit, Chamaret, Chantemerle-lès-Grignan, Châteauneuf-du-Rhône, Clansayes, Colonzelle, Donzère, La Garde-Adhémar, Les Granges-Gontardes, Grignan, Malataverne, Montségur-sur-Lauzon, Réauville, Roche-Saint-Secret-Béconne, Roussas, Saint-Paul-Trois-Châteaux, Saint-Restitut, Salles-sous-Bois, Solérieux, Valaurie.

7. **Vyninių vynuogių veislė (-ės)**

„Bourboulenc B“ – „Doucillon blanc“,

„Carignan N“,

„Cinsaut N“ – „Cinsault“,

„Clairette B“,

„Grenache N“,

„Grenache blanc B“,

„Marsanne B“,

„Marselan N“,

„Mourvèdre N“ – „M onastrell“,

„Roussanne B“,

„Syrah N“ – „Shiraz“,

„Viognier B“.

8. **Ryšys (-iai) su geografine vietove**

8.1. *Gamtiniai ir žmogiškieji veiksniai, darantys įtaką produkto ryšiui su geografine vietove*

Gamtinių veiksnių, darančių įtaką produkto ryšiui su geografine vietove, aprašymas

Nuoroda „Grignan-les-Adhémar“ žymimų vynų gamybos geografinė vietovė plyti Provanso Dromo viduryje – dabartinės Dofinė teritorijos, Veneseno grafystės, Centrinio Masyvo ir Prialpių tarpe ir sankirtoje. Ji įsikūrusi kairiajame Ronos krante, Dromo departamente, į pietus nuo Montelimaro, į šiaurę nuo Boleno, ir apima 21 komuną, plytinčią tarp Ronos vakaruose ir Popiežių anklavo rytuose. Vietovės reljefą sudaro viena kitą keičiančios lygumos ir neaukštos, vidutiniškai 200 m aukščio kalvos.

Visos geografinės vietovės substratą sudaro daugiausia vidurinio mioceno sanklodos. Rytuose (Grinjano ir Kolonzelio komunose) – tai smėlis su mergeliu ir mergelis su Grinjano smiltainiu vadinamo smiltainio sluoksniais. Vidurinėje dalyje šias langio ir seravalio sąnašas keičia gelsvas Valreaso smėlis ir smiltainis. Iš jų susiformavo lengvas nevienodo gylio smėlingas dirvožemis, kuriame mažai mineralų atsargų.

Pietuose esanti La Bom de Transito komuna išsiskiria viurmo terasomis su Ego upės suneštu molingu klintiniu ir akmeningu dirvožemiu, o vakaruose plyti sąnašinės Ronos upės terasos.

Šiaurėje senesnės sąnašinės terasos įsiremia į Ronos slėnį užveriančias klintines kalvas ir yra iš dalies padengtos klintinėmis šių šlaitų nuobiromis. Šiose skurdaus ir nederlingo dirvožemio vietovėse augo garigos (*Bois des Mattes*). Vynuogynai jose įsigalėjo palyginti neseniai, XX a. 7-uoju ir 8-uoju dešimtmečiais.

Bendras šios teritorijos klimatas žymi ribą. Klimatas yra Vidužemio jūros tipo, daugiau ar mažiau nuosaikesnis link šio regiono šiaurinės dalies, kuri sutampa su šiaurine alyvmedžių ir „Grenache N“ veislės vynmedžių auginimo riba.

Krituliai nereguliarūs, o metinis vidurkis svyruoja nuo 700 iki 1 000 mm.

Švelnios temperatūros metinis vidurkis siekia apie 13 °C, saulė šviečia dažnai – apie 2 500 valandų per metus. Dažnai pučiantys vėjai (ypač mistralis) dar labiau išdžiovina neretai vynmedžiais apsodintus šlaitus.

Be to, dėl Ronos slėnį atskiriančių kalvų čia juntama ir žemyninio klimato įtaka, tad žiemos būna atšiauresnės.

Vynuogynas auga ties klimato zonos riba, tad jo augimo vietos labai skiriasi ir aukščiu, ir topografinėmis sąlygomis.

Žmogiškųjų veiksnių, darančių įtaką produkto ryšiui su geografine vietove, aprašymas

Tarp daugybės išlikusių romėnų laikų objektų, liudijančių, kad šiame regione būta vynuogių ir vyno, 1983 m. pačiame vietovės viduryje, tai yra Donzero komunoje, rastas didelis vynuogių auginimo ūkis neabejotinai yra labai svarbus garbingos vietos vynuogyno istorijos reliktas.

Nuo pat Antikos laikų šis vynuogynas nepaliaujamai klestėjo. 1850 m. bendras jo plotas siekė 2 500 hektarų. Tačiau, kaip ir kitų Prancūzijos vynuogynų, 1885 m. jam didelį smūgį sudavė vynuoginių filokserų antplūdis. Nors dėl to vynuogynas buvo kiek apleistas, saujelė veiklių ir regiono vynuogininkystės ir vyndarystės tradicijoms ištikimų vynuogių augintojų ėmėsi kokybiškos vynuogininkystės.

Taip 1962 m. Nacionaliniam kilmės ir kokybės institutui buvo pateikta paraiška suteikti regiono vynams kokybiškų vynų kilmės vietos nuorodą „Coteaux du Tricastin“.

Šis prašymas oficialiai patenkintas 1964 m. kovo 13 d. nutarimu, kuriame buvo nustatytos gamybos sąlygos.

Praėjus dešimtmečiui, gamintojai, atsižvelgdami į augimo sąlygas, atsirinko vynuogių veisles, pritaikė ir patobulino gamybos metodus ir 1973 m. liepos 27 d. saugoma kilmės vietos nuoroda suteikta jų produkcijai.

XX a. 8-uoju ir 9-uoju dešimtmečiais (1976–1983 m.) vynuogynas atgimė ir vyno gamyba sparčiai išaugo: nuo 53 000 iki 78 000 hektolitrų.

2010 m. lapkričio 16 d. dekretu saugomos kilmės vietos nuorodos pavadinimas, kaip to seniai pageidavo gamintojai, iš „Coteaux du Tricastin“ buvo pakeistas į „Grignan-les-Adhémar“.

2010 m. vynuogynas užėmė 2 600 hektarų plotą ir maždaug 40 privačių ir 12 kooperatinių vyno daryklų vidutiniškai pagamindavo 55 000 hektolitrų vyno. Saugoma kilmės vietos nuoroda „Grignan-les-Adhémar“ žymimi vynai gaminami visų trijų spalvų, nors daugiausia pagaminama raudonųjų vynų – 2008 m. jie sudarė maždaug 75 % viso pagaminto kiekio.

Ne taip seniai įrengtuose vynuogynų sklypuose vis dažniau auginamos vynuogės, skirtos sausų baltųjų vynų gamybai: 2008 m. tokie vynai sudarė 7 % viso pagaminto kiekio.

8.2. *Priežastiniai ryšiai*

Kairiajame Ronos krante tarp Dofinė ir Provanso augantį vynuogyną palankiai veikia Provanso Drome vyraujantis Vidužemio jūros klimatas. Šiame vynuogyne dažnai auginamos pietinės vynuogių veislės. Jos čia auga ties riba, kur dar gali sunokti, ir pasižymi savitomis savybėmis, kurias lemia tai, kad augintojai šioms veislėms sodinti visada renkasi vidutiniame aukštyje esančius ir saulėčiausius sklypus.

Atradus vieną seniausių Antikos laikų vyno vilų buvo atskleista itin sena, dar ikiromėniškosios Galijos laikus siekiančios šio vynuogyno ištakos, visų pirma, vyno gamybos patirtis bei žinios.

Šią patirtį ir žinias ilgainiui perėmė viso Trikasteno regiono gamintojai, ir ištisos jų kartos, nepaisydamos didelių grėsmių, sugebėjo vynuogyną išsaugoti. Dėl vienos tokių grėsmių – vynuoginių filokserų antplūdžio – ėmė steigtis gamintojų asociacijos. Jos išmoko laikytis bendrų taisyklių, leidžiančių pagaminti kokybiškus vynus.

Šio bendradarbiavimo pažangą vainikavo viena po kitos šio vynuogyno vynams suteiktos nuorodos: iš pradžių – aukštos kokybės vynų kilmės vietos nuoroda, o vėliau, tuo metu, kai nuorodos suteikimo reikalavimai galėjo paskatinti veikiau didinti gamybos apimtis, nei rinktis su kilme susijusią kokybę, – saugoma kilmės vietos nuoroda „Coteaux du Tricastin“.

Visi vynai gaminami iš kruopščiai atrinktuose sklypuose išaugintų vynuogių, maišant kelių skurdaus, dažnai laidaus ir įšylančio dirvožemio sklypuose auginamų veislių uogas. Šios savybės suteikia raudoniesiems vynams savitumo – vynai yra švelnūs, vaisiški, tačiau tvirtos struktūros, o sausiems baltiesiems Vidužemio jūros tipo vynams – daugybę įvairių aromatų; rožiniai vynai yra panašūs į raudonuosius – švelnūs ir vaisiški.

Šių vynų kokybė ir geras vardas žinomi jau seniai, nors jų tapatumas laikui bėgant kito sulig daliniais pavadinimais, pabrėžiančiais arba konkrečios komunos, arba regiono pavadinimą.

Antai 2010 m., gamintojams jau kelerius metus prašant, saugomos kilmės vietos nuorodos pavadinimas buvo pakeistas į „Grignan-les-Adhémar“, – taip ryšys tarp nuorodos geografinio centro ir vynų perkeltas į Grinjano komuną, kurios istorija susijusi su Ademarų iš Grinjano (*Adhémar de Grignan*) šeima. Grinjano grafo François de Castellane Adhémaro, XVII a. buvusio Provanso gubernatoriumi, o nuo 1669 m. – ponios Sévigné dukters sutuoktiniu, dėka jo šeimos vardas tapo neatskiriamas nuo Grinjano komunos pavadinimo.

B. Faujas de Saint-Fondsas 1781 m. parašytoje Dofinė provincijos gamtos istorijoje (*Histoire naturelle de la province de Dauphiné*) kalba apie garsius Donzero vynus, pagamintus to paties pavadinimo komunoje: „labiausiai žinomos yra Le Ruseto, Le Suelio, La Figeraso ir Žavaleno vietovės, sudarytos iš įvairių, maždaug pusmylį besitęsiančių kalvų, kurių dirvožemyje gausu akmenų ir žvyro.“ O toliau: „Geri vynai gaminami ir Grė lygumoje <...> , kaip ir Opliljaso, Borijono ir Lermena vietovėse, kurių vyną dera maišyti su Grė lygumos vynu.“ Dar toliau sužinome, kad šie vynai jau yra žinomi ir vertinami už geografinės vietovės ribų ir kartais gerokai tolesniuose kraštuose: „Donzero vynai gabenami į Paryžių, Lioną, Grenoblį, Velė ir Vivarė; jie nebijo kelionės jūra, nes jų siunta sėkmingai pasiekė Konstantinopolį.“ Toje pačioje knygoje autorius teigia, kad iš tuo metu augintų veislių („Clairette“, „Picardan“, „Rosani“) vynuogių „išgaunamas gardus baltasis vynas“.

1896 m. apybraižoje apie Alano komunoje esantį Šato Bizaro vynuogyną vynai iš Alano, Rusa ir La Gard Ademaro komunų buvo prilyginti kitiems vadinamiesiems „la côte du Rhône“ vynams. Alano komunos vynai taip pat minimi Jullieno parašytoje „Žinomų vynuogynų topografijoje“ (*Topographie des vignobles connus*, 1822 m.). Remiantis autorius klasifikacija, jie eina iškart po „Ermitage“ ir „Côte-Rôtie“ vynų. Alano vynuogyną Traktate apie vynuogių auginimą (1895 m., p. 811) mini ir G. Foexas – jis rado panašumų tarp čia gaminamo ir „Châteauneuf-du-Pape“ vyno.

Šio vynuogyno istorijoje labai dažnai minima Grinjano komuna – geografinis saugomos kilmės vietos nuorodos centras – gamintojų įdėtomis kokybės užtikrinimo pastangomis vėl ėmė garsėti savo vynais. Tai, pavyzdžiui, matyti iš daugybės čia vykstančių renginių ir įsteigtos „Grignan-les-Adhémar“ vyninės.

9. **Kitos pagrindinės sąlygos (pakavimas, ženklinimas, kiti reikalavimai)**

Arčiausiai esanti vietovė

Teisinis pagrindas:

Nacionalinės teisės aktai

Papildomos sąlygos rūšis:

Su gamyba nustatytoje geografinėje vietovėje susijusi nukrypti leidžianti nuostata

Sąlygos aprašymas:

Pritaikius nukrypti leidžiančią nuostatą nustatyta arčiausiai esanti vynuogių gamybos ir gaminimo vietovė apima šių komunų, apibrėžtų 2023 m. Oficialiajame geografinių kodų registre, teritoriją:

— Ardešo departamentas: Alba-la-Romaine, Aubignas, Bidon, Bourg-Saint-Andéol, Gras, Larnas, Ruoms, Saint-Just-d'Ardèche, Saint-Marcel-d'Ardèche, Saint-Martin-d'Ardèche, Saint-Montan, Saint-Remèze, Saint-Thomé, Le Teil, Valvignières, Viviers.

— Dromo departamentas: Aleyrac, Arpavon, Aubres, La Bégude-de-Mazenc, Bouchet, Châteauneuf-de-Bordette, Condorcet, Curnier, Dieulefit, Espeluche, Eyroles, Eyzahut, Mirabel-aux-Baronnies, Montaulieu, Montboucher-sur-Jabron, Montbrison-sur-Lez, Montélimar, Montjoux, Montjoyer, Nyons, Le Pègue, Piégon, Pierrelatte, Les Pilles, Le Poët-Laval, Pont-de-Barret, Portes-en-Valdaine, Puygiron, Rochebaudin, Rochefort-en-Valdaine, Rochegude, Rousset-les-Vignes, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Saint-Gervais-sur-Roubion, Sainte-Jalle, Saint-Maurice-sur-Eygues, Saint-Pantaléon-les-Vignes, Salettes, Souspierre, Suze-la-Rousse, Taulignan, Teyssières, La Touche, Tulette, Valouse, Venterol, Vesc, Vinsobres.

— Garo departamentas: Pont-Saint-Esprit, Saint-Paulet-de-Caisson.

— Vokliūzo departamentas: Bollène, Buisson, Cairanne, Entrechaux, Faucon, Gigondas, Grillon, Lagarde-Paréol, Lamotte-du-Rhône, Lapalud, Mondragon, Mornas, Puyméras, Rasteau, Richerenches, Roaix, Sablet, Saint-Marcellin-lès-Vaison, Saint-Romain-en-Viennois, Saint-Roman-de-Malegarde, Sainte-Cécile-les-Vignes, Séguret, Travaillan, Vacqueyras, Vaison-la-Romaine, Valréas, Villedieu, Violès, Visan.

Ženklinimas

Teisinis pagrindas:

Nacionalinės teisės aktai

Papildomos sąlygos rūšis:

Papildomos nuostatos dėl ženklinimo

Sąlygos aprašymas:

Saugoma kilmės vietos nuoroda žymimų vynų etiketėje gali būti nurodomas didesnis geografinis vienetas „Vignobles de la Vallée du Rhône", jei laikomasi atitinkamų apsaugos ir valdymo organizacijų pasirašytos sutarties sąlygų.

Nuoroda į produkto specifikaciją

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-f57bb70c-e0a8-44c0-bc75-3aeca81c658d